

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL A.A. SKUNDO**

2026 m. gegužės 13 d. Nr. S-2026/92 (7-2026/77)

Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš Komisijos narės, pavaduojančios Komisijos pirmininkę, Jurgitos Narkevičiūtės (pranešėja), narių Gvidos Ivanauskienės, Kristinos Jakštienės ir Raimondos Juodkaitės, išnagrinėjo A.A. 2026-03-25 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2026-03-09 sprendimo grąžinti (įskaityti) permoką (skirtumą) ar nepagrįstai išieškotas sumas Nr. 331-84197. A.A. 2026-04-28 dalyvavo Komisijos posėdyje nuotoliniu būdu, Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos atstovas / atstovai posėdyje nedalyvavo.

Komisija n u s t a t ė:

A.A. (toliau – Pareiškėja) nesutiko su Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2026-03-09 sprendimu grąžinti (įskaityti) permoką (skirtumą) ar nepagrįstai išieškotas sumas Nr. 331-84197 (toliau – Inspekcijos sprendimas, ginčijamas sprendimas), kuriuo nuspręsta mokesčių mokėtojai negrąžinti prašomos 15 Eur permokos sumos. Pareiškėja Komisijos prašė ginčijamą sprendimą panaikinti ir įpareigoti Inspekciją grąžinti 15 Eur permoką.

Pareiškėjos teigimu, jai buvo surašytas Šiaulių apskrities vyriausiojo policijos komisariato Pakruojio rajono policijos komisariato 2026-02-19 administracinio nusižengimo protokolas Nr. 75-ANR_P-69-2026 (toliau – 2026-02-19 administracinio nusižengimo protokolas, administracinio nusižengimo protokolas), kuriame nurodyta 15 Eur bauda. Tą pačią dieną Pareiškėja, jos teigimu, klaidingai pavedimu įmokos kodu 1001 sumokėjo 15 Eur, mokėjimo paskirtis nebuvo nurodyta.

Pareiškėja paaiškino, jog įmoką atliko klaidingai, t. y. jos valia nebuvo nukreipta į administracinio nurodymo įvykdymą. Skunde Komisijai pažymėjo, kad, jeigu egzistuoja tam tikri valios trūkumai, leidžiantys sandorį pripažinti nuginčijamu sandoriu, pavyzdžiui, sandorio sudarymo metu asmuo klydo dėl esminių sandorio faktų, sandoris yra laikomas sudarytu, bet šie valios trūkumai gali būti pagrindas sandorį pripažinti negaliojančiu (Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – CK) 1.78 straipsnis, 1.90 straipsnis; Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2014-02-28 nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-56/2014).

Skunde teigė, kad Pareiškėja iš esmės klydo dėl sudaromo sandorio – baudos sumokėjimo fakto, nes neturi teisinio išsilavinimo, todėl nesuprato administracinio nusižengimo protokolo esmės, paties administracinio nurodymo ir jo įvykdymo esmės. Aplinkybė, jog Pareiškėja atlikdama mokėjimą nenurodė ROIK, patvirtino faktą, jog ji nesiekė įvykdyti administracinio nurodymo, dėl ko įmoka buvo netinkamai įskaityta. Inspekcija

baudą įskaitė jau po baudos sumokėjimo termino, t. y. bauda turėjo būti sumokėta iki 2026-03-06, o Inspekcija ją įskaitė tik 2026-03-09. Todėl, Pareiškėjos nuomone, jos pervesta suma tapo permoka. Kadangi bauda nebuvo įskaityta laiku, Pareiškėjos byla perduota žodiniam nagrinėjimui Šiaulių apskrities vyriausiojo policijos komisariato Administracinių nusižengimų bylų nagrinėjimo skyriui.

Pareiškėja akcentavo, jog administracinio nusižengimo protokole buvo nurodyta, kad iki nurodytos datos nesumokėjus baudos, nurodymas bus laikomas negaliojančiu, o protokolas išsiunčiamas teismui ar kitai institucijai, įgaliotai nagrinėti bylą ne teismo tvarka. Pareiškėja pažymėjo, kad administracinio nurodymo terminas yra laikomas naikinamuoju terminu, kuriam pasibaigus išnyksta tam tikra teisė ar pareiga, ir jis negali būti atnaujintas nei teismo, nei kito subjekto (CK 1.117 straipsnio 6 dalis). Pareiškėjos teigimu, pasibaigus naikinamajam terminui (nesumokėjus iki 2026-03-06), jos įmokos net nebuvo galima įskaityti, kadangi mokesčių mokėtojos pareiga išnyko.

Atsižvelgdama į tai, jog administracinis nurodymas įmokos įskaitymo dieną (2026-03-09) buvo negaliojantis, Pareiškėja mano, kad įmoka turi būti laikoma permoka ir grąžinta jai. Kitu atveju, tai reikštų dvigubą baudimą, nes Pareiškėjos įmoka įskaitoma administraciniam nurodymui nebegaliojant ir administracinio nusižengimo bylą perdavus nagrinėti iš esmės bei priėmus sprendimą skirti Pareiškėjai baudą, ji už tą patį pažeidimą susimokėtų du kartus. Tokia situacija pažeidžia *non bis in idem* (liet. negalima dukart bausti už tą patį teisės pažeidimą) principą.

Inspekcija skundžiamu sprendimu, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 87 ir 111 straipsniais, Mokesčių mokėtojo permokos (skirtumo) ar nepagrįstai išieškotų sumų grąžinimo (įskaitymo) taisyklėmis, patvirtintomis Inspekcijos viršininko 2004-12-07 įsakymu Nr. VA-186 „Dėl mokesčių mokėtojo permokos (skirtumo) ar nepagrįstai išieškotų sumų grąžinimo (įskaitymo)“ (toliau – Taisyklės), išnagrinėjusi Pareiškėjos 2026-02-25 prašymą grąžinti (įskaityti) permoką (skirtumą) ar nepagrįstai išieškotas sumas Nr. (17.16-40) GES-165241 (toliau – 2026-02-25 prašymas grąžinti permoką) dėl 15 Eur permokos grąžinimo, nusprendė Pareiškėjos prašymo netenkinti.

Ginčijamame sprendime nurodyta, kad 15 Eur suma negrąžinama, nes permoka (skirtumu) įskaitytos nepriemokos, kurias privaloma įskaityti pagal MAĮ 87 straipsnio 1 dalyje bei Taisyklių 8.1.1 papunktyje nustatytą tvarką.

Komisija k o n s t a t u o j a:

Pareiškėjos skundas tenkintinas, ginčijamas Inspekcijos sprendimas naikintinas, o Pareiškėjos 2026-02-25 prašyme nurodyta 15 Eur suma grąžintina Pareiškėjai.

Mokestinis ginčas tarp šalių vyksta dėl Inspekcijos skundžiamo sprendimo negrąžinti Pareiškėjai 15 Eur sumos teisėtumo ir pagrįstumo.

Pareiškėja pateikė Inspekcijai 2026-02-25 prašymą grąžinti 15 Eur permoką. Inspekcija skundžiamu sprendimu nusprendė negrąžinti Pareiškėjai minėtos sumos, nurodydama, kad permoka (skirtumu) įskaitytos nepriemokos, kurias privaloma įskaityti pagal MAĮ 87 straipsnio 1 dalyje bei Taisyklių 8.1.1 papunktyje nustatytą tvarką.

Pagal MAĮ 87 straipsnio 1 dalį mokesčių mokėtojo permokėtos mokesčių, administruojamų Inspekcijos ir muitinės, sumos pirmiausia yra įskaitomos mokesčių mokėtojo mokėtinų kitų mokesčių, administruojamų atitinkamai Inspekcijos ir muitinės, mokestinei nepriemokai padengti atitinkamo centrinio mokesčių administratoriaus nustatyta tvarka. Mokesčių mokėtojui grąžinamos tik tos permokėtų mokesčių sumos,

kurios lieka po permokėtų mokesčių sumų įskaitymo šio straipsnio 1, 3 ir 4 dalyse nustatyta tvarka (87 straipsnio 5 dalis). Taisyklių 8.1.1 papunktyje nurodyta, kad be atskiro mokesčių mokėtojo prašymo mokesčio ir (arba) kitų įmokų permoka (skirtumas) įskaitoma VMI administruojamų mokesčių ir kitų įmokų nepriemokoms padengti įskaitymo taisyklių nustatyta tvarka.

Komisija atkreipia dėmesį, kad byloje esančioje Kauno apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos (toliau – Kauno AVMI) 2026-02-27 išvadoje dėl mokesčio permokos ir (arba) baudos už administracinį teisės pažeidimą permokos (skirtumo) grąžinimo (įskaitymo) Nr. 331-71778 (toliau – Kauno AVMI išvada) dėl Pareiškėjos pateikto prašymo grąžinti permoką apskritai nenurodyta negrąžinimo (neįskaitymo) informacija, t. y. langelis, kuriame turėtų būti įrašyta negrąžinimo informacija, paliktas tuščias.

Pareiškėja Komisijai pateiktame 2026-03-25 skunde nurodė, kad Inspekcijos sprendimas yra neteisėtas, nes jos atžvilgiu 2026-02-19 surašytas administracinio nusižengimo protokolas tapo negaliojančiu, kadangi jame nurodytos 15 Eur baudos Inspekcija neįskaitė iki protokole nurodytos datos – 2026-03-06, t. y. 15 Eur sumą Inspekcija įskaitė tik 2026-03-09.

Iš bylos medžiagos matyti, kad Pareiškėjos atžvilgiu surašytame 2026-02-19 administracinio nusižengimo protokole jai (Pareiškėjai) už padarytą administracinį nusižengimą, numatytą Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodekso (toliau – ANK) 481 straipsnio 1 dalyje (bauda nuo 30 iki 140 Eur), iki 2026-03-06 buvo pasiūlyta sumokėti 15 Eur dydžio baudą (pusę nustatytos minimalios baudos). Taip pat nurodyta, kad iki administraciniame nurodyme nurodytos datos nesumokėjus baudos, administracinis nurodymas bus laikomas negaliojančiu, o administracinio nusižengimo protokolas išsiunčiamas teismui ar kitai institucijai, kurios pareigūnas įgaliotas nagrinėti administracinio nusižengimo bylą ne teismo tvarka. Pareiškėja 15 Eur sumą įmokos kodu 1001 bankiniu pavedimu sumokėjo 2026-02-19, nenurodydama administracinio nusižengimo protokole nurodyto ROIK 26294921387. Komisija pažymi, kad pagal MAĮ 83 straipsnio 2 dalį mokestis ir su juo susijusios sumos laikomos sumokėtais, kai kredito įstaiga arba kitas mokėjimo paslaugų teikėjas įskaito į mokesčių administratoriaus sąskaitą atitinkamą mokesčių mokėtojo inicijuotą mokėjimo operacijos sumą Mokėjimų įstatymo nustatyta tvarka. Kadangi Pareiškėjos pavedimu sumokėta 15 Eur suma, kaip nurodyta Pareiškėjos skunde, buvo įskaityta 2026-03-09, ši data ir laikytina 15 Eur sumos sumokėjimo data.

Nors Inspekcija ginčijamame sprendime nenurodė, kokioms Pareiškėjos turimoms nepriemokoms buvo panaudota / įskaityta 15 Eur suma, tačiau Komisija sprendžia, kad ši suma įskaityta 2026-02-19 administracinio nusižengimo protokole nurodytai baudai padengti.

ANK 613 straipsnio 1 dalyje nurodyta, kad asmeniui neįvykdžius administracinio nurodymo, šis nurodymas laikomas negaliojančiu ir <<...>> administracinio nusižengimo protokolas pateikiamas institucijai, kurios pareigūnas įgaliotas nagrinėti administracinio nusižengimo bylą ne teismo tvarka. Taigi, įstatymų leidėjas aiškiai nustatė administracinio nurodymo neįvykdymo per nustatytą terminą teisinės pasekmės – jis (administracinis nurodymas) laikomas negaliojančiu. Kaip minėta, Pareiškėjos 2026-02-19 sumokėtą 15 Eur sumą Inspekcija įskaitė tik 2026-03-09, o administracinio nusižengimo protokole Pareiškėjai už padarytą administracinį nusižengimą sumokėti 15 Eur dydžio baudą buvo pasiūlyta iki 2026-03-06 bei nurodytos nesumokėjimo iki nurodytos datos pasekmės. Kadangi Inspekcijos atstovas Komisijos posėdyje nedalyvavo, o ginčijamame sprendime nėra pateikta jokių motyvų, ar buvo spręstas klausimas dėl administracinio nurodymo turinio bei nurodymo neįvykdymo per nustatytą terminą teisinių pasekmių, Komisija konstatuoja, jog

Inspekcija neturėjo nei teisinio, nei faktinio pagrindo Pareiškėjai negrąžinti jos turimos 15 Eur permokos, o šią sumą įskaityti pagal negaliojantį administracinį nurodymą jame nurodytos baudos nepriemokai padengti.

Nagrinėjamu atveju ginčijamas Inspekcijos sprendimas negrąžinti Pareiškėjai jos turimos permokos pripažintinas nepagrįstu bei neteisėtu taip pat ir kitu pagrindu. Pareiškėja Komisijos posėdyje nurodė, kad Šiaulių apskrities vyriausiojo policijos komisariato nutarimu ji buvo išteisinta ir administracinio nusižengimo teisena nutraukta. Iš Pareiškėjos po Komisijos posėdžio pateikto Šiaulių apskrities vyriausiojo policijos komisariato 2026-04-03 nutarimo Nr. 0-ANR_N-2795-2026 nutraukti (nepradėti) administracinio nusižengimo bylos teiseną matyti, kad administracinio nusižengimo bylos teisena Pareiškėjos atžvilgiu yra nutraukta. Komisija atkreipia dėmesį, kad ir šiame nutarime yra nurodyta, kad 2026-02-19 administracinis nurodymas laikomas negaliojančiu, nes per nustatytą terminą bauda nebuvo sumokėta (ANK 613 straipsnio 1 dalis).

Komisija pažymi, jog LVAT savo praktikoje, suformuotoje aiškinant iki 2021-06-30 galiojusios redakcijos VAĮ 8 straipsnio (šio straipsnio nuostatos papildytos bei perkeltos į šiuo metu galiojančios VAĮ redakcijos 10 straipsnį) nuostatas, yra konstatavęs, kad VAĮ 8 straipsnio nuostatos reiškia, jog akte turi būti nurodomi pagrindiniai faktai, argumentai ir įrodymai, pateikiamas teisinis pagrindas, kuriuo viešojo administravimo subjektas rėmėsi priimdamas administracinį aktą; motyvų išdėstymas turi būti adekvatus, aiškus ir pakankamas. Ši teisės norma siejama su teisėtumo principu, pagal kurį reikalaujama, kad viešojo administravimo subjektai savo veikla nepažeistų teisės aktų, jog jų sprendimai būtų pagrįsti, o sprendimų turinys atitiktų teisės normų reikalavimus (žiūrėti, pavyzdžiui, 2010-08-24 sprendimą adm. byloje Nr. A⁷⁵⁶-450/2010). Tikrinant viešojo administravimo subjekto sprendimą (bendrine prasme) VAĮ 8 straipsnio aspektu, turi būti nustatyta, ar asmuo, kuriam adresuotas aktas, iš esmės galėjo ir turėjo suvokti (suprasti) priimto sprendimo faktinius ir teisinius pagrindus, jo priėmimo motyvus. Nagrinėjamu atveju, kaip minėta, Inspekcijos sprendime nenurodyti jokie motyvai / argumentai, kokioms Pareiškėjos turimoms nepriemokoms buvo panaudota / įskaityta 15 Eur suma. Inspekcija sprendime nenurodė jokių faktinių duomenų ir jų nesusiejo su teisiniais pagrindais, kas iš esmės gali būti vertinama kaip dar vienas savarankiškas pagrindas naikinti skundžiamą sprendimą kaip neatitinkantį VAĮ 10 straipsnio nuostatų.

Komisija taip pat nurodo, jog, vadovaujantis MAĮ 87 straipsnio 9 dalimi, mokesčių administratorius, per šio straipsnio 7 dalyje nurodytą terminą negrąžinęs mokesčio permokos sumos, mokesčių mokėtojo naudai skaičiuoja palūkanas iki mokesčio permoka bus grąžinta. Palūkanų dydis yra lygus šio Įstatymo 88 straipsnio 5 dalyje nustatytoms palūkanoms, mokamoms pagal mokestinės paskolos sutartis.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 2 punktu, n u s p r e n d ž i a:

Panaikinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2026-03-09 sprendimą grąžinti (įskaityti) permoką (skirtumą) ar nepagrįstai išieškotas sumas Nr. 331-84197 ir įpareigoti Valstybinę mokesčių inspekciją prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos pagal A.A. pateiktą 2026-02-25 prašymą grąžinti (įskaityti) permoką (skirtumą) ar nepagrįstai išieškotas sumas Nr. (17.16-40) GES-165241 grąžinti A.A. 15 Eur sumą.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Regionų

administraciniam teismui, skundą paduodant pasirinktinai: Vilniaus rūmuose (Žygimantų g. 2, 01102, Vilnius), Kauno rūmuose (A. Mickevičiaus g. 8 A, 44312, Kaunas), Klaipėdos rūmuose (Galinio Pylimo g. 9, 91230, Klaipėda), Šiaulių rūmuose (Dvaro g. 80, 76298, Šiauliai), Panevėžio rūmuose (Respublikos g. 62, 35158, Panevėžys) ar per Lietuvos teismų elektroninių paslaugų portalą <https://e.teismas.lt>. Skundas Regionų administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimo įteikimo dienos.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas.

Komisijos narė, pavaduojanti Komisijos pirmininkę	Jurgita Narkevičiūtė
Komisijos narė	Gvida Ivanauskienė
Komisijos narė	Raimonda Juodkaitė
Komisijos narė	Kristina Jakštienė